

[Geert-Jørgensen.]

vistnok siges, at begge Parter havde Ret. Det ærede Medlem Hr. Krag havde Ret, naar han angreb Statsministeren, og de to højtærede Ministre havde Ret, naar de angreb Venstres tidligere Handelsministre — der var sket Forsømmelser paa begge Sider. Jeg vilde mene, at det i Virkeligheden vilde være en Sejr for den politiske Redelighed og Ærlighed her i Landet, hvis man fra begge Sider kunde sige saadan: Ja, det er sandt, her er sket Forsømmelser, her er sket ogsaa Pligtforsømmelser; det er den Slags Ting, der kan ske, og vi beklager, at det er sket, og vi beklager de Pligtforsømmelser, vi har gjort os skyldige i, men nu vil vi hjælpe hinanden med, at saadant aldrig mere finder Sted, og nu vil vi prøve paa at skabe en Ministeransvarlighedslov, som lægger det personlige Ansvar der, hvor Ansvaret nu en Gang skal ligge. Hvis det kunde blive Følgen af det, der er sket — ja, Ulykken er der jo alligevel og Sorgen og Skammen er der alligevel — saa var der dog kommet noget godt og lykkeligt ud deraf.

Statsministeren (Stæuning): I den Tale, som det ærede Medlem nu sluttede, var der i hvert Fald det rigtige, at der havde været udspreedt Mistillid nok, og det var Synd for Administrationen og det hele Samfund. Jeg kan kun glæde mig over disse Ord, thi sen Erkendelse er som bekendt bedre end slet ingen.

Til den ærede Ordfører for Forespørgerne (Holstein) vil jeg gøre blot en enkelt Bemærkning i Anledning af, hvad han har sagt om, at forhenværende Departementschef Busck-Nielsen — han har vist nok sagt det et Par Gange i Dag — sad i International Assurance med Ministerens Billigelse. Ja, i hvert Fald sad han der jo ikke med min Billigelse; jeg indrømmer, han havde en Gang faaet min Forgængers Billigelse, men min Forgænger havde opdaget, hvor galt det var, og derfor havde han suspenderet ham. Det ærede Medlem bør ikke i sin fremtidige Omtale af denne Sag glemme, at selv min Forgænger, som vel havde billiget, at han gik ind i denne Forretning, da han opdagede, hvor mange Millioner der var svindlet bort i denne Forretning under Kontrol af Departementschefen, bad sig fritaget for hans Tjeneste i Ministeriet, og jeg er ikke i Tvivl om, at havde han ikke afskediget ham før, havde han i hvert Fald sikkert afskediget ham, hvis han endnu havde været Minister, da Dommen faldt. Jeg mente, at Departementschefens blotte Tilstedeværelse i denne Bestyrelse var til-

strækkelig Grund til at bede sig fritaget ikke blot midlertidigt men blivende for denne Tjenestemand. Jeg skulde selvfølgelig ikke have inddraget hverken dette Navn eller det andet under denne Forhandling, og jeg tror ærlig talt, at den ærede Ordfører for Forespørgerne har gjort en lidet menneskelig god Gerning ved at grave frem ogsaa disse Personer og deres Forhold.

Det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal gjorde forskellige Bemærkninger, af hvilke den højtærede Handelsminister sikkert vil besvare nogle, da det jo navnlig drejede sig om Enkeltheder vedrørende Handelsministeriet og dets Administration og ogsaa fremtidige Administration. Det ærede Medlem var saa venlig at læse et Stykke op af en Tale, jeg har holdt, da Landmandsbank-sagen var til Behandling her, og jeg glædede mig over at høre de sunde og rigtige Betragtninger, jeg har anstillet ved den Lejlighed, Betragtninger, som jeg naturligvis fremdeles deler og er fuldkommen indforstaaet med. Selvom Dalhoff ikke vil være eller ikke kan være Formand for Likvidationsafdelingen i Landmandsbanken, behøver naturligvis det Princip, at Staten skal have en Forbindelse dermed, aldeles ikke at fraviges. Der er mig bekendt ingen Beslutninger eller Foranstaltninger truffet til Besættelse af det paagældende Hverv, og det er da en Selvfølge, at da Sagen nu kom til at ligge, som den laa, maatte man finde sig i en Personændring der, det kunde jo ogsaa være sket paa anden Maade, og jeg synes ikke, man kan bruge hverken min Tale eller nogen anden Tale som Garanti mod, at Personforandringer skulde kunne indtræde.

Det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal gjorde ogsaa nogle Bemærkninger om, at Rigsadvokatens Opfattelse og Betragtninger var anlagt ud fra rent juridiske Synspunkter, medens der ikke forelaa nogen egentlig embedsmæssig Undersøgelse og Vurdering af Tingene. Dette er dog ikke ganske rigtigt. Det er en Selvfølge — dette Svar gælder ogsaa det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, som var inde paa lignende Betragtninger, saa vidt jeg forstod —, at Rigsadvokatens Argumentation for en væsentlig Del er anlagt ud fra juridiske Grundsatninger og drejer sig om, hvorvidt der kan rejses Tiltale ved Domstolene for de eller de Forsømmelser eller Forbrydelser. Men der er netop i den Distinktion, han gør mellem grove Overtrædelser, eller hvad man nu vil kalde det, og Begrebet Fejl, en Vurdering af en anden Art end den rent juridiske, og det er en Selvfølge, at Ministeriet i sine Overvejelser i særdeles høj Grad har været inde paa ogsaa